

Recensie: De kleine prins ★★★★1/2****1/2

De Grote Post Oostende
zondag 1 augustus 2021

foto © Fred Debrock

Recensie:

Het is van 2003 geleden dat we De kleine prins voor het laatst gezien hebben op het toneel in Vlaanderen (toen speelde Gene Bervoets in de Stadsschouwburg in Antwerpen de rol van de piloot). Je kan dus bezwaarlijk stellen dat deze klassieker vaak opgevoerd wordt in ons land. Nu is er eindelijk een nieuwe versie waarmee theater Malpertuis op Theater aan zee in première ging. Wij zagen de versie die op maat gemaakt is voor tieners (er is ook een versie voor volwassenen die gelijkaardige vragen stelt over het leven, maar dan op maat van de volwassenen). Een prachtige voorstelling is het geworden die aanstipt dat volwassenen ook nog kinderen zijn (van hun ouders) maar dat soms vergeten lijken te zijn. De lezing van Piet Arfeuille en zijn team levert ons ook inzichten op rond bepaalde figuurtjes zoals we het verhaal nog niet eerder interpreteerden.

Neem nu de roos (prachtig neergezet door Naomi van der Horst). Hier zien we die in een verleidelijke, ronduit sensuele versie die De kleine prins verleidt en even met hem iets heeft. De voorstelling verwijst zelfs naar het orgasme wanneer van der Horst hoge kreetjes slaakt wanneer haar blote voeten wat water van hem krijgen. Maar de bloem is veeleisend, er is wel altijd iets dat haar tegensteekt of op haar zenuwen werkt (ze vindt bv. de planeet waarop ze groeit maar 'klein' terwijl de kleine prins dat anders ziet: 'behapbaar' en 'gezellig' noemt ie het) en hekelt het feit dat het er tochtig is. Toch zal ze inzien dat als ze wil kunnen genieten van de vlinders, dat ze dan eerst de rupsen zal moeten leren verdragen.

De roos is de enige in haar soort op B617 en zo beknot ze in zekere zin de vrijheid van het hoofdpersonage door hem volledig op te eisen. De kleine prins is dus niet zoals de vos die expliciet vraagt om getemd te worden. De liefde omschrijft de roos treffend met 'Ik werd zo onrustig als ik bij hem was maar ook als ik niet bij hem was.' En het idee van elke dag wat langer bij iemand blijven om zo te oefenen in verliefd zijn. Dat is eigenlijk wel erg rationeel omgaan met een gevoel, niet?

De kleine prins is niet alleen een ode aan de verbeelding (zie je een hoed of een boa constrictor die een olifant heeft opgegeten?) en de magie (die 'm soms zit op het einde van de ducttape bijvoorbeeld), maar ook aan het leven. Het leven met zijn donkere (wanneer het regent en er niets op tv is bv.) en zonnige dagen. Het avontuur ook. Zo vermeldt De kleine prins waar hij geraakt door een tijd op elke vraag 'ja' te antwoorden: Azerbeidzjan.

Het knappe aan deze voorstelling is ook dat het mentale gezondheid ('iemand wiens fantasie opgedroogd is en die op een lange reis vertrekt') integreert in het narratief dat stelt dat je jezelf een beetje moe kan zijn maar ook dat je kan vervellen (aldus van der Horst als slang) en zo jezelf kan heruitvinden. Ook de andere klassieke personages komen langs zoals de mannelijke ijdeltuit die nood heeft aan erkenning in de vorm van applaus en dan zijn hoed afdoet, en de man die de sterren telt die niemands bezit zijn, waarop hij ze wil bezitten â€

Naar het einde toe stappen de acteurs uit hun rol en vertalen ze het werk van Antoine de Saint-Exupéry naar hun eigen leven. Zo staan ze stil bij het woord 'volwassen' dat doet uitschijnen dat je volgroeid, voltooid, volledig bent terwijl je nog wel blijft evolueren als mens en 'volwassen' dus niet helemaal een correcte term is.Â Ook worden er vragen gesteld als: 'Waarom hebben je ouders je op de wereld gezet?' en vraagt een andere speler zich af over zijn broer 'Had ik hem meer tot het

leven moeten verleiden?'

De kleine prins is altijd al een prachtig verhaal geweest. Theater Malpertuis doet het letterlijk en figuurlijk fonkelen.

< Bert Hertogs >

Credits: Productie Theater Malpertuis Tekst Piet Arfeuille, Thomas Janssens, Nikolas Lestaeghe, Naomi van der Horst Naar Antoine de Saint-Exupéry Spel Thomas Janssens Nikolas Lestaeghe Carine van Bruggen Naomi van der Horst Spelcoach Piet Arfeuille Kostuums Sietske Van Aerde Muziek Iben Stalpaert Vormgeving Rik Teunis Wim Loobuyck Met dank aan Tax Shelter & Vlaamse Gemeenschap